

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 88/2021
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., са привременим боравиштем у ..., чији је пуномоћник Миодраг Рибарић, адвокат из ..., против туженог КБЦ „Приштина“, са седиштем у Грачаници, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1744/2020 од 28.08.2020. године, у седници одржаној 11.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1744/2020 од 28.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1744/2020 од 28.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 990/18 од 10.02.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да јој исплати накнаду зараде за период од 01.01.2013. године до 01.01.2016. године, месечне износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од 06.-ог у наредном месецу, до коначне исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је захтеви за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1744/2020 од 28.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

Побијаном пресудом одлучено је о исплати накнаде зараде запосленима који нису радно ангажовани, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом указује. Питање накнаде зараде, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају утврђивањем чињеница да ли је запослени остварио право на накнаду и у ком износу.

Из наведених разлога, нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате неисплаћене зараде поднета је суду дана 02.08.2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 60.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић